

Sygn. akt II K 474/19

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 11 lipca 2019 r.

Sąd Rejonowy w Belchatowie II Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący: SSR Bartłomiej Niedzielski

Protokolant: st. sekr. sąd. Jadwiga Jankowska

przy udziale Prokuratora: -----

po rozpoznaniu na rozprawie 11 lipca 2019 r.

sprawy **J. S.** ur. (...) w P. s. J. i M. z d. J.,

oskarżonego o to, że:

w dniu 18 maja 2019 roku o godz. 11:30 na parkingu samochodowym przy ul. (...) w B., woj. (...), będąc wcześniej prawomocnie skazanym za prowadzenie pojazdu mechanicznego w stanie nietrzeźwości i w okresie obowiązywania zakazu prowadzenia pojazdów mechanicznych w ruchu lądowym, orzeczonym wyrokiem Sądu Rejonowego w Belchatowie wydanym w sprawie o sygn. akt II K 48/19 na okres 3 lat, obowiązującego od dnia 30.12.2018 roku do dnia 30.12.2021 roku kierował w ruchu lądowym samochodem osobowym marki R. (...) o nr rej, (...) znajdując się w stanie nietrzeźwości z zawartością 1,26 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu,

tj. o czyn z art. 178a § 4 kk

1. uznaje **J. S.** za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu wypełniającego dyspozycję art. 178a § 4 kk i za to na podstawie art. 178a § 4 kk wymierza mu karę 10 (dziesięciu) miesięcy pozbawienia wolności;
2. na podstawie art. 69 § 1, 2 i 4 kk oraz art. 70 § 1 kk i art. 73 § 1 kk wykonanie orzeczonej kary pozbawienia wolności warunkowo zawiesza **J. S.** na okres 2 (dwóch) lat próby oddając go w tym czasie pod dozór kuratora sądowego;
3. na podstawie art. 71 § 1 kk wymierza **J. S.** grzywnę w wysokości 150 (stu pięćdziesięciu) stawek dziennych po 20 (dwadzieścia) złotych;
4. na podstawie art. 42 § 3 kk orzeka **J. S.** zakaz prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych dożywotnio;
5. na podstawie art. 43a § 2 kk orzeka od **J. S.** na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej świadczenie pieniężne w wysokości 10.000 (dziesięciu tysięcy) złotych;
6. na podstawie art. 63 § 1 kk na poczet orzeczonej grzywny zalicza oskarżonemu okres zatrzymania od 18 maja (godz. 12:00) do 19 maja (godz. 09:20) 2019r.;
7. pobiera od J. S. kwotę 380 (trzystu osiemdziesięciu) złotych opłaty i zasądza od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa kwotę 70 (siedemdziesiąt) złotych tytułem zwrotu poniesionych w sprawie wydatków.

Sygn. akt II K 474/19

UZASADNIENIE

Wyrokiem Sądu Rejonowego w Bełchatowie z dnia 11 lipca 2019 r. sygn. akt II K 474/19 J. S. został uznany za winnego tego, że: w **dniu** 18 maja 2019 roku o godz. 11:30 na parkingu samochodowym przy ul. (...) w B., woj. (...), będąc wcześniej prawomocnie skazanym za prowadzenie pojazdu mechanicznego w stanie nietrzeźwości i w okresie obowiązywania zakazu prowadzenia pojazdów mechanicznych w ruchu lądowym, orzeczonym wyrokiem Sądu Rejonowego w Bełchatowie wydanym w sprawie o sygn. akt II K 48/19 na okres 3 lat, obowiązującego od dnia 30.12.2018 roku do dnia 30.12.2021 roku kierował w ruchu lądowym samochodem osobowym marki R. (...) o nr rej, (...) znajdując się w stanie nietrzeźwości z zawartością 1,26 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu, tj. czynu wyczerpującego dyspozycję art. 178a § 4 kk i za to na podstawie art. 178a § 4 kk J. S. wymierzono karę 10 miesięcy pozbawienia wolności.

Przy wymiarze oskarżonemu powyższej kary Sąd na jego niekorzyść wziął pod uwagę uprzednią karalność oraz poruszanie się pojazdem pod znacznym wpływem alkoholu w godzinach, kiedy natężenie ruchu nie jest małe, zaś na korzyść poczytał przyznanie się do winy oraz okoliczność prowadzenia przez J. S. ustabilizowanego trybu życia.

W przekonaniu Sądu wymierzona oskarżonemu kara 10 miesięcy pozbawienia wolności odpowiada przede wszystkim stopniowi winy oskarżonego oraz społecznej szkodliwości jego czynu, a także pozwala osiągnąć zapobiegawcze i wychowawcze cele kary wobec J. S.. Podkreślić bowiem trzeba, że oskarżony był już uprzednio prawomocnie skazany za przestępstwo związane z poruszaniem się pojazdem mechanicznym pod wpływem alkoholu. Poza tym zawartość alkoholu w wydychanym powietrzu była znaczna, gdyż wynosiła 1,26 mg/l. Oskarżony nie wyciągnął zatem należytych wniosków z uprzedniego skazania. Dlatego też, najbardziej adekwatną reakcją karną wobec niego powinna być kara pozbawienia wolności wyraźnie przekraczająca dolną granicę ustawowego zagrożenia. J. S. swoim zachowaniem wykazał bowiem wysoce lekceważący stosunek do obowiązującego porządku prawnego oraz zachowania trzeźwości w trakcie kierowania pojazdem mechanicznym narażając także innych uczestników ruchu na niebezpieczeństwo z tym związane.

Na podstawie art. 69 § 1, 2 i 4 kk oraz art. 70 § 1 kk i art. 73 § 1 kk Sąd warunkowo zawiesił oskarżonemu wykonanie orzeczonej kary pozbawienia wolności na okres próby 2 lat oddając go w tym okresie pod dozór kuratora sądowego. W ocenie Sądu, z okoliczności sprawy wynika, że zachodzi szczególnie uzasadniony wypadek, który pozwala uznać, iż jest to wystarczające dla osiągnięcia celów kary, a w szczególności można żywić przekonanie, że zapobiegnie powrotowi do przestępstwa. Oskarżony opiekuje się bowiem swoją schorowaną matką, która jest w podeszłym wieku (k. 47), a poza tym posiada stałą pracę cieszy się bardzo dobrą opinią swego pracodawcy (jest wzorowym pracownikiem por. k. 48).

Mając jednakże na względzie urealnienie aktualnie odczuwanej dolegliwości karnej za przypisane oskarżonemu przestępstwo oraz względy wychowawcze, Sąd w oparciu o art. 71 § 1 kk wymierzył mu surową grzywnę w wysokości 150 stawek dziennych, ustalając – w oparciu o dochody oskarżonego, jego warunki osobiste i majątkowe oraz możliwości zarobkowe – wysokość jednej stawki na kwotę 20 zł.

Stosownie do treści art. 42 § 3 kk, z racji popełnienia przestępstwa z art. 178a § 4 kk Sąd zobligowany był do orzeczenia dożywotniego zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych.

Kolejną konsekwencją skazania za przestępstwo przeciwko komunikacji określone w art. 178a § 4 kk musiało być orzeczenie na podstawie art. 43a § 2 kk świadczenia pieniężnego na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej. Jego wysokość zgodnie z wymienionym przepisem wynosi co najmniej 10.000 zł, a Sąd doszedł do przekonania, że brak jest wystarczających podstaw do jego orzekania w wysokości przekraczającej jego minimalną ustawową wysokość.

W oparciu o art. 627 kpk i art. 616 § 1 i 2 kpk w zw. z art. 2 ust. 1 pkt 3 i art. 3 ust. 2 ustawy z dnia 23 czerwca 1973 r. o opłatach w sprawach karnych (Dz. U. z 1983 r. Nr 49 poz. 223 z późn. zm.) Sąd zasądził od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa kwotę 380 zł tytułem opłaty oraz kwotę 70 zł tytułem zwrotu poniesionych w sprawie wydatków, na którą złożyły się zryczałtowane koszty doręczeń w postępowaniu przygotowawczym i sądowym (40 zł) oraz opłata za informację z K. (30 zł).

Mając na uwadze powyższe, wymierzono karę oraz rozstrzygnięto o kosztach jak w wyroku wymienionym na wstępie.